ביון דאיבא רשב"ג דאמר משתהי בו'. תימה להסתם משמע דלפלוגתא דרשב"ג ורבנן נהג שמועה לחמיר כר קיימת לרשב"ג ולא לרבנן וקשיא לר"י דלעיל (דף לו:) ופ' ר"מ למילה (שבת דף קלה: ושם) משמע דפליגי לימא דסתם ווולדות לרשב"ג היכא דלא שהה מעכבין ליה קסבר ורבנן ליה מעכבין ליה קסבר ר"מ ואמר ר"י דמשמע ליה כר קיימת ואמר ר"י דמשמע ליה לגמרא דלעיל מתרי לעל כרחך רשב"ג מיירי נהן שמנה דמתניתין בתוספתא[ט] נתר פלוגתא דרבי ורבנן לעיל ומדקאמר כל שהשה ולא נקט אם שהה משמע לתתא לרבוי סתם וולדות לתין יולפין מתורת נפל אלא משלשים יום ועוד דתוספתא מסייע ליה דרשב"ג שנאמר ופדוי מבן חדש תפדה משמע דמייר נסתם וולדות מדמייתי קרא ועוד לאם לא נא להוסיף רשב"ג סתם וולדות מה נא להוסיף על רבי ואכתי קשיא לר"י הא לתיבעי לן נסוף רבי אליעזר דמילה (שם דף קו:) מי פליגי רבנן עליה דרשב"ג נסתם וולדות או לא לתי ומדקדק מדאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרשב"ג מכלל דפליגי רבנן ומתי לתיה היא דלמא משום בן ח' נא לפקוח כמותו[י] ואמר ר"י דקי"ל דשמואל נסתם וולדות פוסק כמותו ול"ש דע"כ לא נבן שמנה פסק כמותו אלא נסתם וולדות דבבן שמנה אין הלכה כמותו מדר' אבהו דהכא ועוד דאי נבן שמונה פוסק כמותו הוה ליה למימר הלכה כרבי ורבן שמעון בן גמליאל: **עד שיהא בבולן.** פ"ג דתמרין לעיל דבעינן שיהא לקוי ממעי אמו ויש סימנים שאין יכולין להוודע משמואל מ"מ כיון שיכר מיד שאין עושה כיפה ושאר סימנים ניכרים כל אחד כשהוא בזמנו הוכיח הרמשון על התחרים שממעי אמו הוא לקוי אלא היו לקוי שלא יהו ניכרים ממוך לנילדתו ופ"ת הא לתמרינן (לקמן דף קיג:)[יא] קטן וקטנה לא מולנין ואלא מייבמין קטן שמא ימצא סריס כשמטיל מים ועושה כיפה יחלוץ וייבם לרב הונא דאמר עד שיהא בכולן[יב] ואפילו אם יולדו כל הסימנים לאחר מכאן אין בכך כלום כיון שלא היה לקוי ממעי אמו ואין לומר דשמותו קטן שיש בו סימני סריס שאין עושה כיפה קאמר שלא מולנין ולא מייבמין דהא בכל דוכתא משמע דטעמא משום דחיישינן למיעוט וזה היה תימה לאותן שיש בהן סימני סריס בקטנותם רוצם מתקנין ולאו סריס ניהו ועוד דלקמן בפרק בית שמאי (דף קיג:) משמע דבכל קטנים חיירי רבי מאיר גבי יבם קטן שבא על יבמה גדולה מגדלנו דקאמרינן לימא מתניתין דלא כרבי מאיר כו' ואמר ר"י דהא דבעינן לעיל שיהו בו סימני סריס משמולד הייגו ליחשב ולאי סריס אבל ספק סריס הוי ספק על פי שאין בו סימני סריס וכן פירש רשב"ם בגיטין לופן (גלה דף מז: ושם) גבי הא דאמר וכי לא נולדו בו סימני סריס עד כמה עד רוב שנותיו פירוש עד רוב שנותיו אם לא הביא שתי גדול ולאי וסריס ולאי אבל קוצם לכן הוא קטן ויש לו דין בן תשעה מכ' ועד רוב שנותיו ואם הביא ג' שערות מכ' ועד קוצם רוב שנותיו הוי גדול ולא סריס: **דהביא שתי שערות בזקן בולי עלמא לא פליגי עד שיהא בבולן.** ופ"ת והא דעיל אמרינן בן עשרים ולא הביא שערות יביאו הא הביא שערות קוצם כ' לא תשיב ולאי סריס אע"פ שיש בו סימני סריס ואם כן מאי קאמר עד שיהא בכולן אפילו כולן אין מועילין להא הביא שתי שערות בזקן ואמר ר"י דשערות דזקן אין מועילין לדין הבאת שתי שערות אף על גב דבכל שאר מקומות בגוף מועילים ואם תאמר כיון דהביא שתי שערות בזקן מאי קאמר עד שיהא בכולן ולא אמר אם הסימנים הוא שיהו לו זקן ודאי יש לו זקן ואמר ר"י לתין תשוב דהבאת שתי שערות לבד יש לו זקן אלא אם כן נתמלא זקנו ופ"ת הא דאמר בפרק קמא דקדושין (דף לה: ושם) זקן האשה והסריס ופירש בקונטרס סריס תמה היכי משכחת לה למ"ד עד שיהא בכולן ואר"י דהכא מיירי קודם כ' אבל מה שהביא אחר כ' שכבר הוא סריס ולאי אין בכך כלום[טו]: **כי פליגי בשלא הביא.** ואם תאמר רבי יוחנן אפי' בחד מהן לא שיהא סריס אלא משהביא שתי שערות [א] בזקן כולי עלמא לא דאמר להו רבה בר אבוה לרבנן עיינו ביה ברב נחמן אי בשרו מעלה הבל איתיב ליה ברת כמאן כרב הונא לא רב נחמן סיכי [ב] דיקנא הויא ליה: הסרים לא חולץ ולא מייבם וכן אילונית וכו': קתני סרים דומיא דאילונית מה אילונית בידי שמים אף סרים בידי שמים וסתמא כרבי עקיבא דאמר בידי אדם אין בידי שמים לא: הסרים שחלץ ליבמתו לא פסלה כו': טעמא דבעלה הוא הא אחר לא לימא מפני הסכנה. [ג] סכנת שניסה הבן והסם שלא ירבה חלב הדדין ותיפוח ותמות: **טעמא דלא גמרו כו'.** בגימותא ובימותא דמילתא היא: **כר שבעה הוא.** ולשבעה נגמרה לורתו שלא שנשתהא [ד] וחזר. ולשמעינן רבי לחנהו לחפי' לרבי לא בבר קיימת עד שיהא בן כ': **ואישתהי עד תריסר ירחי שתא.** שלא מוז [ג] וילדה לאחו לסוף שנתה: **ואכשריה.** רבא דקסבר משהתא הולד לחר גמר לורתו וחז בשהתא ג' חדשים ולא תמרי לאחר שהלך בעלה נעגברא מחחר: **כל שבשה שלשים יום נחדש.** שחיה שלשים יום: **לינו נפל.** ואפילו לא כלו לו חדשי עיבור לתמרינן לשבעה נגמרה לורתו ואישתהי על שמיני. להכי נקט בחדש לחלו בשהתה קחני הסם שמנה ימים שהם לין נפל: **לקוי.** רך: **מחלוק.** חלק כשאר חשה. דרך בשר חים להיות שעיר שפער"ת בלע"ז: **רפיחות.** משקומ"ח: **ליפה.** קילוח לחרוך למרחוק: **דוחה.** שלינו קשור שלא גלוד כמים: **מחמילין.** משריחין כשפושים בכלי: **הכל.** חמימות כעין עשן: **ומקשה בשעת השמיש.** חשמיש קשה לה: **שיפולי מעים.** כמין כף למעלה מחותו מקום כלחמר בפ' יולא דופן (נדה דף מז:): **ליפיב ליה גרש.** שלמא כיון לליתנהו כולהו שימני סרים דבשר ליה הלי לא מחזקינן ליה כסריס: **סיכי דיקנא.** יחדות הזקן. כלומר כשמה מקומות הוה לו שער בזקנו: **נידי חדם.** כלומר סריס חדם בעי חליצה סריס חמה לא: **טעמא דבעלה הוא.** להוציא זונה דנבעלה לאחי בעלה שלא במקום מלוה והיא היתה עליו בכרח: פסולה

מפני הסכנה הכא במאי עסקינן [ו] כשגמרו סימניו דתניא [ז] איזהו בן שמנה כל שלא כלו לו חדשיו רבי אומר [א] סימנין מוכיחין עליו שערו וצפרניו שלא גמרו טעמא דלא גמרו הא גמרו אמרינן האי בר ז' הוא ואישתהויי הוא דאישתהי אלא הא דעבד [ב] רבא תוספאה עובדא [ג] באשה שהלך בעלה למדינת הים [א] ואישתהי עד תריסר ירחי שתא ואכשריה כמאן כרבי דאמר משתהא כיון דאיבא רבן שמעון בן גמליאל דאמר משתהי כרבים עבד דתניא [ג] רשב"ג אומר כל ששהה ל' יום באדם אינו נפל ת"ר [ד] איזהו סרים חמה כל שהוא בן עשרים ולא הביא שתי שערות ואפילו הביא לאחר מכאן הרי הוא בסרים לכל דבריו [ה] ואלו הן סימניו כל שאין לו זקן ושערו לקוי ובשרו מחליק רשב"ג אומר משום רבי יהודה בן יאיר [ה] כל שאין מימיו מעלין רתיחות ויש אומרים [ו] כל המטיל מים ואין עושה כיפה ויש אומרים [ז] כל ששכבת זרעו דוחה ויש אומרים [ח] כל שאין מימי רגליו מחמיצין אחרים אומרים [ט] כל שרוחץ בימות הגשמים ואין בשרו מעלה הבל רבי שמעון בן אלעזר אומר [י] כל שקולו לקוי ואין ניכר בין איש לאשה [כ] ואיזו היא אילונית כל שהיא בת עשרים ולא הביאה ב' שערות ואפי' הביאה לאחר מכאן הרי היא כאילונית לכל דבריה [ל] ואלו הן סימניה כל שאין לה דדים ומתקשה בשעת תשמיש רבן שמעון בן גמליאל אומר [מ] כל שאין לה שיפולי מעים כנשים רבי שמעון בן אלעזר אומר [נ] כל שקולה עבה ואינה ניכרת בין אשה לאיש איתמר סימני סרים רב הונא אמר עד שיהו כולם רבי יוחנן אמר [ס] אפי' באחד מהן [ע] היכא דהביא שתי שערות [א] בזקן כולי עלמא לא פליגי דעד שיהו כולן כי פליגי בשלא הביא אלא הא דאמר להו רבה בר אבוה לרבנן עיינו ביה ברב נחמן אי בשרו מעלה הבל איתיב ליה ברת כמאן כרב הונא לא רב נחמן סיכי [ב] דיקנא הויא ליה: הסרים לא חולץ ולא מייבם וכן אילונית וכו': קתני סרים דומיא דאילונית מה אילונית בידי שמים אף סרים בידי שמים וסתמא כרבי עקיבא דאמר בידי אדם אין בידי שמים לא: הסרים שחלץ ליבמתו לא פסלה כו': טעמא דבעלה הוא הא אחר לא לימא

[ו] [ומפרש"י שבת דף קלה:], ז) [ע"ז מוס' נדה כו. ד"ה שלמ"], ח) לעיל לו: שבת קלה: נדה מד: [מוס' בשבת פרי"ז], ד) [ומפרש"י ד"ה], ה) ס"ל ואפי' 1) [שבת פרי"ז], ו) [ולעיל פפ: ומקמן קיט:], ז) [ומ"ש תוס' נדה לב. ד"ה שמא כו' דלא מועלת הבדיקה עד שהוא גדול בשמיט], ח) [ע"ש ד"ה הכי הוה], ט) [ומוליז לה: ד"ה שלא], י) [ומוליז פיתא דלית], כ) [ומוליז פיתא דלית], ל) [ומוליז פיתא דלית], מ) [ומוליז פיתא דלית], נ) [ומוליז פיתא דלית], ס) [ומוליז פיתא דלית], ע) [ומוליז פיתא דלית], א) [ומוליז פיתא דלית], ב) [ומוליז פיתא דלית], ג) [ומוליז פיתא דלית], ד) [ומוליז פיתא דלית], ה) [ומוליז פיתא דלית], ו) [ומוליז פיתא דלית], ז) [ומוליז פיתא דלית], ח) [ומוליז פיתא דלית], ט) [ומוליז פיתא דלית